בס"ד

עלון 710
ד' שבועי

חכמה ומוסר

מקור הברכה

עלון בעניני פרשת השבוע, מוסר, הלכה, ואגדה. בראשות הרה"ג **אברהם טוויל הכהן** שליט"א ראש הישיבה הגבוהה לבוגרי ישיבות קטנות מצטיינים וכולל אברכים - "**חכמה ומוסר**". פעיה"ק רכסים ת"ו, רח' התאנה 2 טל' - 9847363 - 04.

שופטים

* **מפטירין**: אנכי אנכי ישעיה נ"א.
* אי"ה, ברכת הלבנה מברכין ממוצאי שבת.

זמני הדלקת נרות שבת

חיפה : 6 : 33
תל אביב : 6 : 41
ירושלים : 6 : 25

יציאת השבת

חיפה : 7 : 40
תל אביב : 7 : 40
ירושלים : 7 : 40
ר"ת חיפה : 8 : 18
ר"ת תל אביב : 8 : 17
ר"ת ירושלים : 8 : 22

כי תצא

* **מפטירין**: רוני עקרה ישעיה נ"ד.
* סוף זמן ברכת הלבנה, במוצאי שבת, עד השעה 3:38 לפנות בוקר.

זמני הדלקת נרות שבת

כניסת השבת

חיפה : 6 : 24
תל אביב : 6 : 32
ירושלים : 6 : 16

יציאת השבת

חיפה : 7 : 31
תל אביב : 7 : 31
ירושלים : 7 : 31
ר"ת חיפה : 8 : 08
ר"ת תל אביב : 8 : 07
ר"ת ירושלים : 8 : 11

שופטים

"התרגיל הכפול"

סיפור זה מקובל בקהל החסידים מפי הרבי מגוסטינין, הצדיק רבי יחיאל מאיר זצ"ל. הרבי מגוסטינין היה משיירי החבורה הותיקה שהתכנסה סביב הרבי מפשיסחא זצ"ל ועמלה בלא לאות לשרש ולעקור כל רמייה עצמית, "לנקר את הגדים", כלשונם, לחשוף את הרדידות והריקנות מתחת לשביעות הרצון העצמית, מדושנת העונג. לאחר פטירת רבם קיבלו עליהם את הנהגת "השרף" מקוצק זצ"ל, שדרש אמת מוחלטת, שהוקיע כל חיקוי וזיוף, עד שהתייאש מהשקר שבעולם ובטריקת דלת הסתגר לעשרים ושתיים שנה.

הרבי מגוסטינין נראה יוצא דופן בחבורה חריפה ונוקבת זו שמידתה: "מידת הדין". ניצוח היה, החיוך לא מש משפתיו. לאחר פטירת "השרף" מקוצק הכתירוהו חסידיו כאדמו"ר, והוא הינחה את עדתו בנועם, ברוך. "היהודי הטוב", קראו לו. היה זה נועם שבהשלמה עם מגרעות העולם. כחיוכה של אחות רחמנייה ליד מיטת חולה. חיוך של חמלה, של רצון לעזרה גם אם קצרה יד המרפא... כזה היה הרבי, וכזה סיפורו:

"חבורה נאה היינו בקוצק", סיפר. "אברכים נטשו את מקום לימודם, את בני משפחתם, ובאו להיכות באש הגדולה, לשמוע מלים כדרבנות, לערוך חשבון נפש שיהפוך אותם לגל חרבות - מאבניו יבנו ארמון לתפארת. צעירים היינו. לא חשבנו לתקן את העולם, אבל סברנו שנתקן את עצמנו... הרבי נפטר, אבל האש המלובנת של אימרותיו, של תביעותיו, לחשה ולהטה. חבורות חבורות התכנסו החסידים במקומות מגוריהם - להמשיך בדרכו, לחטט בנבכי נפש, להתמיד בביקורת עצמית, לשאוף לאמת הצרופה, להשתדל שכל מצוה תיעשה בשלימות, לשם שמים. בהתעלמות ממוסכמות החברה, מאילוציה. האש יקדה, ואברכים הצטרפו ובאו, התלכדו סביב הזקן שבחבורה, שהנחה ולימד, שדרש והוכיח. על אחת מחבורות אלו רציתי לספר. בראשה עמד אחד הוותיקים בחבורתינו, מהחריפים שבה, שזכר את ימי ההוד של פשיסחא, שזכר את תקופת הזוהר שלפני הסתגרותו של "השרף", כאשר סבר שבכוחו לתקנינו. שאצר במוחו את אימרותיהם הנוקבות של בני חבורתינו, וניחון בטביעת עין חדה, ביכולת לעמוד על טיבם של האברכים שהתלכדו סביבו, שביקשו את הנחייתו. מאתר היה את נקודות התורפה, מראה את הדרך לתיקון, לשיפור והתעלות. והחבורה עמלה בהנחייתו, התעלתה לגבהים. הייתה זו חבורה כפי ש"השרף" היה רוצה לראות...

כך עברה שנה, ועוד שנה. הזמן עושה את שלו, ואותו מנהיג - אריה שואג - נחלש, כוחותיו אזלו. יום אחד שמעו שחלה ונפל למשכב. בתחילה זילזל בחולשתו, לעג לעצמו, חשד עצמו בעצלות. אבל המחלה הלכה והחמירה, הלכה והחריפה, עד ששכב חסר אונים. באו והודיעו לבני החבורה, שאם ברצונם להפרד ממנו - זו העת. לפני שיהיה מאוחר...

התקבצו ובאו לביתו להפרד - לא פרידה של דמעות והתייפחויות. אין זו דרכם. באו להיפרד כפי שתלמידי רבי יוחנן באו להיפרד מרבם. לבקשו: 'רבי, למדנו אורחות חיים"... עומד אתה לנטוש אותנו באמצע המדבר, בעוד לפנינו דרך ארוכה. השאר בידינו 'צידה לדרך', הוראה והדרכה, הכוונה נכונה... כשראה אותם באים, זרח אור בעיניו. המתין להם, לתלמידיו-כבניו. כה הרבה השקיע בהם, עקב אחר התעלותם. היה להם כאותו מלאך הממונה על הצמיחה, המכה כל עשב ואומר לו: "גדל!" התכנסו סביב מיטתו בדממה מלאת הוד כגודל השעה והמעמד. רכנו קדימה והיטו אוזן. והוא שכב במיטתו והביט בהם באהבה רבה, בחמלה. השתיקה התארכה. אזר אחד מהם עוז, קרב ולחש: "רבי חכמינו אמרו, שהנפרד מחברו, ייפרד מתוך דבר הלכה, שמתוך כך יזכרהו. הלכה, מלשון הליכות, אורחות חיים. מצפים אנו לשמוע -". הניד החולה בראשו, עיניו יקדו. פתח פיו לומר את דברו האחרון, לפתע נגער - והתהפך לצידו האחר. סובב להם את גבו... עמדו נדהמים. העז אחד מהם וגחן עליו לראות למעשיו, ראהו - ועיניו פקוחות, בוהה בקיר באין אומר.

נבוכו בני החבורה. עמדו ובהו זה בזה ונשמטו אחד אחד כנזופים. בלילה הובהל הרופא למיטתו של החולה. המצב הלך והחמיר. "הלילה", אמר הרופא, "צפוי המשבר. אם יעבור אותו בשלום, יש סיכוי". מיהרו לומר לבני החבורה. כל הלילה אמרו תהילים, התפללו להחלמתו של רבם. באשמורת הבוקר הזיע החולה בשופי, והרופא בישר שיש תקוה. מה רבה הייתה השמחה! ואמנם, מיום ליום השתפר מצבו. בשבוע השני ירד ממיטתו, בשלישי ברך ברכת "הגומל לחייבים טובות שגמלני כל טוב" וערך לבני החבורה סעודה, סעודת הודיה על הבראתו. אכלו ושתו, וכטוב ליבם ביין - נכנס יין, יצא סוד. העז אחד מהם ושאל את השאלה שניקרה בלב כולם: "רבי, מדוע סובבת אלינו את גבך? האם לא חשבת שזו ההזדמנות האחרונה לומר לנו דברך?" "בנאמנות", ענה, "בטוח הייתי שזו שעתי האחרונה!" "שמא לא היה לך מה לומר לנו?" "היה, ועוד איך היה! בני, יקירי, הלוא מכיר אני אתכם לפני ולפנים. יודע את מעלותיכם ואת אשר אתם חסרים. והבורא יתברך זימן במוחי אימרה כה נפלאה, כה נוקבת, שהייתה מרעישה אתכם לעומק נשמתכם, הייתה גורמת לכם לטלטלה עזה, לניעור שיש בו כדי לדרבן להתעלות לגבהים! את, הייתה זו אימרה להטת כגחלת מלובנת, מאירה כאבוקה, שורפת ככוויה! לא פחדתי, אלא שאאחר את המועד, שלא תבואו בזמן. כאשר ראיתיכם באים, שמחתי כל כך!" "אם כן, מדוע סובבת את גבך?" "אהו - כל ימי עמלתי להשריש בי את מידות האמת והענווה. שלובות ואחוזות הן זו בזו, שכן הגאווה שקר היא, ניפוח וזיוף. הגאוה כמוה כחמץ התופח מעבר למידתו. עוד זאת אומר לכם, בני. היצר הרע אורב לאדם להפילו ברשתו - ולא ינוח ולא ישקוט. ואז, כאשר האימרה הנפלאה עמדה על קצה לשוני, והגיע רגע האמת הנפלא - הבזיקה בי ההכרה: אולי לא הבורא יתברך נטע במוחי את האימרה הקולעת, אולי אין כל זה אלא מעשה שטן הוא שהפילני למשכב, הוא שדירדר את מצבי עד לגסיסה, הוא שהביאכם אלי בשעה האחרונה, הוא ששתל במוחי את האימרה הנפלאה, כדי שאומר אותה - ואתם תתפעלו עד בלי די, ואני אשמח: הנה, פעלתי משהו, יזכרוני לעולם - ואעצום עיני לנצח במחשבת גאווה. ועבודת חיי תרד... לטמיון!

פרשת כי תצא.

"לשבות שבי"

במשך דורות רבים היתה יפן סגורה ומסוגרת. שרשרת איים ששמרו בקנאות על בדידותם. הקיסר שלט, הסמוראים הטילו את חיתיתם, והיפנים עמלו בשדות האורז הדלים בחריצותם הנודעת. גם כאשר הקידמה הגיעה אליהם, שמרו היפנים על בדלנותם והשקיעו כל משאביהם בטיפוח צבאם. הם נכנסו להרפתקה הגדולה של מלחמת העולם השניה, וספגו בה מפלה מוחצת. עריהם הפכו לאיי חרבות, צבאם הובס ופורק, ושתי פצצות אטום חתמו את המלחמה. יפן נכנעה, וצבא הכיבוש של ארצות הברית ייצב בה סדר חדש.

זה היה לפני חמישים שנה. וכיום? יפן הקטנה כבשה את ארצות הברית... מכוניותיה כבשו את שווקי העולם, והביאו את דטרויט, עיר המכוניות האמריקאיות, לשפל חסר תקדים. מכשירי רדיו וקלטות, מקרני טלביזיות ווידיאו, שעונים ומכונות חישוב - הכל תוצרת יפן. היא טובה, אמינה, מתקדמת, זולה. והאמריקאים חורקים שן ומטילים הגבלות יבוא, גם האירופאים מתגוננים.

מהו סודם של היפנים? כיצד הפכו ממובסים למנצחים. ובשטחים בהם לא היתה להם מסורת ועדיפות, בטכנולוגיה מערבית!

והתשובה, פשוטה כל כך. הם אמרו לעצמם: הלא אנחנו, היפנים, ניחונים בכישורים רבים. חריצות, מוסר עבודה גבוה, "ראש פתוח" וכושר המצאה. "שם", במערב, נמצאת הטכנולוגיה. בעזרתה הם גברו עלינו ונצחונו. אבל, כלום גזירה היא שהם יהיו שליטי הטכנולוגיה? הבה נאמץ אותה אנו, נשלב אותה עם כישורינו וייחודינו, ונצטיין בה עשרת מונים! והם אמנם עשו כן, ואנו רואים את התוצאות.

כלפי מה הדברים אמורים? רבותינו ז"ל הסבירו את תחילת פרשתינו על דרך הרמז. "כי תצא למלחמה על אויביך", הוא היצר הרע. ומי שיוצא כנגדו למלחמה, מובטחת לו עזרתו של הקדוש ברוך הוא, וסופו שינצח: "ונתנו ה' אלקיך בידך". כמו שדרשו חז"ל:

ההמשך בעמוד הבא.

אסור לעיין בעלון זה בשעת התפילה, נא לשמור על קדושת העלון (גניזה).

עמוד התפילה...

* **אי"ה מדי יום מתקיים מנין בשחרית יחד עם בחורי הישיבה הגבוהה בוגרי ישיבות קטנות מצטיינים.**
הצבור היקר והקדוש מוזמן.
קורבנות ב: 6.55. ישתבח ב: 7.30.
* **וכן מדי שבת, קורבנות ב: 7.15.**

אבות ובנים

אי"ה מדי שבת קודש, אחר תפלת מנחה שבשבת קודש, מתקיים לימוד של אבות ובנים בבית מדרשנו,
הצבור הקדוש מוזמן לטעום ולהגדיל תורה ולהאדירה.

בס"ד, שיעור תורה בקרית חיים...

כמו כן, הננו שמחים להודיע לציבור הקדוש, שמתקיים שיעור ע"י מורנו ראש הישיבה שליט"א מדי שבוע ביום שני בקרית חיים מערבית ברח' אברבנאל (בבית הכנסת הלבן-הקרוב לים) בהלכות שבת, מספר בן איש חי, בשעה 20.00 בערך.
הציבור היקר והקדוש מוזמן להגדיל תורה ולהאדירה.

רואים ישועה והצלחה!!!

המעוניינים לתרום לאחת מסעודות הישיבה - לעלוי נשמת נפטרים, לרפואה, להצלחה, לזווג הגון, לזרע של קיימא או הצלחה בכל העניינים, התרומה לישיבה בסך - 200 ש"ח.
ויהי רצון שבזכות החזקת התורה הקדושה, שתבורכו בכל מילי דמיטב. לתיאום בט"ל: 9847363 - 04.
או דרך בנק הדואר, מס' החשבון בבנק הדואר - 2598156.

זמני התפילות והשיעורים בימי החול לציבור הקדוש.

אי"ה, בבית מדרשנו מתקיים מדי יום בשחרית תפילה כותיקין. להלן זמני הנץ החל משבת
"שופטים, כי תצא"

יום	עלות השחר	טלית/ ותפילין	נץ
ש	5:00:45	5:24:00	6:15:30
א	5:01:30	5:24:30	6:16:15
ב	5:02:15	5:25:15	6:16:45
ג	5:03:00	5:26:00	6:17:30
ד	5:03:45	5:26:45	6:18:00
ה	5:04:30	5:27:30	6:18:45
ו	5:05:15	5:28:15	6:19:30
ש	5:06:00	5:29:00	6:20:00
א	5:06:45	5:29:45	6:20:45
ב	5:07:30	5:30:15	6:21:15
ג	5:08:15	5:31:00	6:22:00
ד	5:09:00	5:31:45	6:22:30
ה	5:09:45	5:32:30	6:23:15
ו	5:10:30	5:33:00	6:23:45

השיעור בכולל ערב לקהל הקדוש.
* שיעור הכנה מ: 21.00 - 20.30.

* ומהשעה: 21.00 - 22.00 שיעור ע"י מורנו ראש הישיבה, במסכת חגיגה

שמירת הלשון

* מדי יום חמישי בערב בשעה: 21.45 אי"ה יתקיים שיעור מוסר בעניני **שמירת הלשון**.

אחר תפילת שחרית **שיעור בהלכה** ע"י מורנו ראש הישיבה **או"ח טור וב"י, ומ"ב.**

מנחה: 18.45.
ערבית ראשונה: 19.45.
ערבית שניה: 22.00

משל ונמשל...

"והצדיקו את "הצדיק" (דברים כה, א).

עולמו המרומם מחומריות של הצדיק.

בן מלך הלך לארץ אחרת והיה רחוק מבית אביו מרחק רב. לימים קיבל מאביו אגרת שלומים, והוא שמח בה שמחה גדולה, אלא שהוא לא ידע כיצד להראות את שמחתו בין אנשי הכפר שבו הוא נמצא, כי מי יבין ללבו ובודאי ישאלוהו: לשמחה מה זו עושה?

מה עשה? ציוה להביא הרבה יין, ושתו כל אנשי הכפר ושמחו שמחה גדולה.

נמצא שהם שמחו, וגם הוא, בן המלך, שמח. הם שמחו על היין והוא שמח על אגרת השלומים שקיבל מאביו.

מסביר הבעש"ט: האדם מורכב, כידוע, מחומר וצורה. והנה רואים צדיקים שמחים, ויש מקום לחשוב, כי גם החומר שלהם שמח אתם, שהרי הרגלים רוקדות והפנים צוהלות.

אך אין הדבר כן. החומר משול הוא לאנשי הכפר שאינם מבינים ברוחניות. החומר שמח ביין והצורה שמחה באגרת השלומים שהיא מקבלת מאביה שבשמים. קירבת ה' היא המשמחת את הרוחניות שבאדם.

שיעור מוסר מדי יום ע"י מורנו ראש - הישיבה והכולל.
בשעה: 19.15. **הצבור היקר והקדוש מוזמן להגדיל תורה ולהאדירה.**

מכותלי בית המדרש בימי שישי ושבת

* **ביום שישי בבוקר** שיעור עם מורנו הראש ישיבה מהשעה: 11.15 - 13.20 במסכת **בבא מציעא**, ואחרי כן תפילת מנחה.
* **בליל שבת** שיעור בשעה: 21.15 - 22.15.
* **וביום השבת:** אחרי תפילת הנץ מתקיים שיעור בהלכה - בהלכות תפילין סימן **כ"ח**, עם הסברים למעשה ע"י מורנו ראש הישיבה (קידושא רבה אחר התפילה).
* **בשבת** בין השעות: 15.30 - 17.00 - שיעור כחצי שעה חומש עם פירוש **הרמב"ן, ואחרי כן שיעור בהלכה באורח חיים**, ע"י מורנו ראש הישיבה. ואחרי כן בשעה 17.00 תפילת מנחה.

הציבור הקדוש מוזמן על מנת להגדיל תורה ולהאדירה.

דבר המערכת.

לכל אחינו "בית ישראל" עליה בתורה ויראת שמים, וקיץ בריא ושמח.

המעוניינים לזכות לתרום ל"זכוי הרבים", ע"י הוצאת עלון זה לאור, ע"י תרומה לישיבה בסך - 200 ש'. עם אפשרות לפרסום, לעלוי נשמת או להצלחה בכל הענינים, או בחסות שתפורסם. אפשר לצור קשר עם המערכת בט"ל - 0527-182434
המעוניינים לתרום להחזקת המוסדות: מס' חשבון בנק הדואר – 2598156 תזכו למצוות.

המשך לפרשת: כי תצא.

כמו שדרשו חז"ל: "בכל יום יצרו של אדם מתגבר עליו ומבקש להמיתו, ואלמלא הקדוש ברוך הוא עוזרו אין יכול לו". ורבינו צדוק הכהן מלובלין זצ"ל אמר בשם הרבי רבי בונים מפשיסחא זצ"ל, שמה שמפרשים מקרא זה על מלחמת היצר אינו בדרך דרוש ורמז, אלא הוא פשט הכתוב! ובכן, יוצאים למלחמה ומנצחים. ואז מה? "ושבית שביו". מה פירוש הדבר? ומדוע לקחתו בשבי? ניצחת אותו - תשבר ותמגר אותו! ומדוע כתוב "ושבית שביו", ולא: "ושבית אותו"?

אלא, מפרש רבינו ה"אור החיים" הקדוש - אין הכוונה לשבות את היצר הרע. מי שנתקל באריה טורף נס על נפשו, ואינו לוקח אותו בשבי... הכוונה היא לשחרר מן השבי את שבויו של היצר הרע עצמו!

למה הכוונה? כמו המשל אודות היפנים. הדורסנות החילונית משתמשת בכלים טכנולוגיים להעברת מסרים שליליים. הכלים כשלעצמם הם נייטרליים, מדוע איפוא לא ישמשו אותנו לחיוב, לאורה, לתורה! ספרי הלימוד החילוניים כה צבעוניים, מגוונים, מעוטרים, מסוגננים וערוכים בטוב טעם - נוציא אנו לאור ספרים באותה רמה, ואף גבוהה יותר, אלא שהתוכן הוא משלנו. לא יהיו בהם משפטים הרסניים, אלא "אמא הדליקה נרות שבת"! הם משתמשים במצגות ובעזרי המחשה - כל אלו הם כלים נהדרים, ואנו "נשבה את שביים": "קול הדף", שיעורי שמירת הלשון, ערוצי הקודש. הקלטות התורניות, תוכנות הסדר והעימוד, הגרפיקה ואיחזור המידע המסייעות כל כך בהוצאה לאור ומאפשרים את שפע יבול הספרים התורניים, האין הם בבחינת: "ושבית שביו"!

זהו שאמרו חז"ל, שעתידים האיצטדיונים ובתי התיאטראות לשמש כמקומות תורה. ועינינו הרואות כיצד מתקיימים כנסי התעוררות ועצרות רבבה באצטדיון הענקי ב"יד אליהו" או בבנייני האומה בירושלים. הלא בכך ממלאים הם את ייעודם האמיתי, לטובה ולברכה! כשלעצמם, אין הם אלא כלים, ויש לצקת בהם את התכנים החיוביים. לאמץ אותם ולהרבות פעלים ליהדות ולמורשת בעזרתם.

לשבות את שביים!

שיחת מוסר שנאמרה בהיכל ישיבת "חכמה ומוסר" ע"י מורנו ראש הישיבה והכולל.

השיחה נאמרה בהקשר לספר "שערי תשובה".
שער ג פרק: סה.

סה. ומן העברות התלויות בחוש הראות - רום עינים, כי הוא מעולל מן הגאוה, שנאמר (תהלים קא, ה): גבה עינים ורחב לבב אותו לא אוכל.

זה אחד מהחלקים שלא עובדים עליהם בעבודה המוסרית. באיסור הראיה הדברים מוגדרים, ובאיסור השמיעה הענינים גם כן מוגדרים, אם זה באיסור לשוה"ר, או איסור רכילות. אבל לגבי ה'רום עינים' אני לא יודע כמה נותנים לב לעבוד על זה עבודה מוסרית. חוץ מיום כיפור שהוא נותן על העוון הזה מכה על הלב, "עינים רמות", אבל במשך השנה לא עושים מזה עסק.

אולי אדם שיש לו הרגשה נכונה לגבי עצמו שיש לו ממש בעיה חמורה בענין הזה של 'רום עיניים' אולי הוא מרגיש, אבל שייך שזה ישכון בתוך האדם בצורה עדינה והוא לא מרגיש.

לכאורה, מה זה 'רום עינים', איך נגדיר את זה? לפעמים יוצא לאדם להסתכל על האנשים מתוך הרגשה שהוא 'יותר טוב' מהם.

לדוגמא, הוא הגיע לתפילה כבר בעקידה ואילו השני איחר לתפילה, הוא יושב 'טוב' על הכסא ולכל מי שנכנס הוא נותן 'תמונת מצב'. האם יהיה לו כאן בעיה של רום עינים? נראה שזה מהדברים העדינים.

לגבי העוון של 'גבה עינים' זה נוגע גם לגבי הענינים הגשמיים. **לדוגמא**, אם אדם עשיר מסתכל על העני כמו על איזה נמלה, יש בזה גם את העוון של 'גבה עינים'. מה זה משנה מאיזה סיבה הוא מתגאה, אם מהבחינה שה' נתן לו עושר או שה' נתן לו דברים אחרים.

וכמו כן צריכים להזהר, כשמשהו מסכן אמר איזה פרוש בטעות, אם הוא מסתכל עליו כמו על איזה מפגר, אולי זה גם כן נכלל ב'גבה עינים'. לפעמים אדם אומר איזו טעות, וכולם מסתכלים עליו... או חושבים בליבם, מה קרה לו?...

אפשר לומר, אני יותר טוב כי היתה לי ס"ד. אבל לא לזלזל בשני ולומר, הוא לא התאמץ ולכן הוא הגיע למצב הזה. אדם אומר סברא לא נכונה, זה יכול לנבוע משתי סיבות, מחמת שה' ברא אותו מוגבל. ופירוש מוגבל, זה לאו דוקא 'מפגר'. כוונתי מוגבל, שהוא לא מקבוצת הכשרוניים. ב. שייך, שהוא כשרוני רק פשוט הוא לא התבונן, הוא לא שם לב מה כתוב, יש לו פזיזות מסוימת, יש לו בעיה בקנינים של התורה, וכתוצאה מכך הוא אומר דברים לא נכונים.

יש עליו תלונה מסוימת על כך שהוא אומר טעויות, זה נובע מחמת שהוא לא רוצה לחשוב. רואים הרבה פעמים אנשים שלא חושבים אפילו שניה ולכן הם עונים דברים לא נכונים. יש עליהם תלונה. זה לא נובע מחמת שה' ברא אותם מוגבלים. אם הם היו חושבים עוד קצת הם היו אומרים משהו אחר לגמרי, דברים נכונים וחכמים.

יש סכלות שהיא תוצאה של חוסר עבודה, ויש סכלות שהיא תוצאה מחמת הבריאה שלו. אם ה' ברא אדם סכל, האם אנשים ילעגו לו? להיפך לועג לרש חרף עושהו. אבל אם זו טפשות מחמת שהוא לא רוצה להתנהג בדרכי החכמה, שאחד מקניני התורה זה לשמוע את החבר עד הסוף, והוא שומע רק חצי מדברי החבר, ולכן הוא עונה דברים לא נכונים, הוא אשם בזה! למה שמעת רק חצי מדברי החבר ומיד ענית? חכה, שמע הכל.

- האם שייך שיש עוון של לפני עוור לגבי אדם שנוהג לשאול שאלות טפשיות, כשזה ברור שהוא לא חשב מספיק? בגלל שהוא לא הולך על פי קיניני התורה, ולכן השומעים לפעמים מתפרצים בצחוק, צ"ע אם הוא מכשיל אותם בלפני עיוור? אני לא מדבר על כך שנעשה גם ביטול תורה.

אם אדם מתאמץ להבין את הסוגיא וכך היא רמת שכלו, טוב, הוא חשב שזו סברא אמיתית, ואדרבא, אחרים יבדקו את הסברא שלו וילמדו מהטעויות שלו.

ההמשך יובא בעוד שבועיים אי"ה.

בס"ד **מצא את המסתתר**

לפרשת				שופטים			
ללא פרסים							
מצא 18 מילים בלבד בתפזורת. במאונן, במאונך ובאלכסון.				מצא מימרה מסתתרת .			
י	ל	ע	ח	ל	ע	י	פ	ה
ל	כ	ג	י	ש	ע	ה	ח	ל
ע	א	ח	ת	כ	ל	ע	ע	י
ב	ת	ש	ו	ב	ה	ד	ל	ת
מ	ל	ו	מ	ע	ש	י	מ	ב
י	ח	ט	ו	ב	י	מ	י	י
ס	כ	ב	ע	ו	ל	מ	ל	ר
ו	ל	ה	ז	ה	ח	כ	י	כ
ס	ח	מ	כ	ל	ג	ע	ג	נ
י	ל	ח	י	י	ל	ח	י	ל
כ	ע	ג	ה	ע	ו	ל	מ	ח
ל	ח	ה	ב	א	א	ע	י	כ
י	ה	ע	מ	ח	מ	מ	ש	ל
ג	כ	ב	ג	י	ש	ו	נ	ח
ל	מ	ר	צ	כ	נ	ר	מ	י
נ	י	י	נ	מ	ה	י	ל	ט
ו	ד	ת	י	ח	ר	ע	פ	ג
ד	ע	ט	ד	ט	ל	ש	י	ל
ז	פ	ח	ש	י	מ	ח	ע	כ
ש	י	ל	ע	ח	ע	ד	ל	ח

שפטים	שטרים	משפט
שחד	מצבה	מום
ברית	עדים	משנה
ימין	שמאול	מלך
נכרי	אחיך	דין
נגע	ריבת	רום
סוסים	נשים	זדון

האם מצאת את המשפט:

יפה שעה אחת בתשובה ומעשים טובים בעולם הזה מכל חיי העולם הבא

מאת : אבות ד, יז.

בס"ד
מעוניין בהפרסומא לשלוח:
קח פסק זמן...
הבוקר/ צהרים/ערב ?
או שבת אי"ה?
בישיבת 'חכמה ומוסר' שכונת בנה ביתך רח' התאנה 2 רכסים.
בנשיאות הרה"ג **אברהם טוויל הכהן** שליט"א ראש הישיבה.
לפרטים : הרב נתנאל יהב , טל' : 7124735 - 052 .
* שבתות האירוח מיועדות רק לרווקים.
בימי שני מדי שבוע מתקיים שיעור מפי ראש הישיבה שליט"א בשעה 19:45 בבית הכנסת הלבן ברח' אברבנל, בקרית חיים מערבית.
בכל יום שני בשעה 20:15 מתקיים שיעור תורה בביהכנ"ס "נצר יעקב" ברח' ט'רניחובסקי 9, קרית בנימין קרית אתא. ע"י אחד מרבני הישיבה.

מעשה ניסים

סוליקה הקדושה הי"ד.

ליד מצבת קיברו של הגאון הקדוש רבי יהודה בן עטר זצ"ל, מתנוסס קיברה של הצדקת סוליקה הקדושה עליה השלום. העלמה יפת התואר, שאחד מבני השכנים המוסלמים חמד יופיה. אך כיצד יוכל לשאתה? העליל עליה שהתאסלמה בסתר, ושבה לדת אבותיה. לא עזרו הכחשותיה, בית הדין המוסלמי העמיד בפניה את הברירה: "לשוב" לדת האיסלם או ליהרג בחרב.

"מעולם לא התאסלמתי, יהודיה הייתי ויהודיה אמותי!" ענתה סוליקה בגאון.

השופטים לא התרשמו. גזר דינם הועבר לאישור מלך מרוקו. בן המלך שמע על הפרשה ועניינו התעורר. הלך לראות את סוליקה בתא כילאה, ונפשו נקשרה בה. הבטיח, שאם תתאסלם ישאנה לאשה, והיא תהיה לנסיכה. כבוד ועושר יורעפו על בית אביה, וברבות הימים תהיה למלכת מרוקו.

"כסף וזהב, כבוד ושררה", השיבה סוליקה, "אינם משתווים לאמונה באלוקי האמת ובתורתו הקדושה. שום דבר שבעולם לא יפתני לבגוד בעמי ובאמונתי!"

גזר דינה של סוליקה נחרץ. היא קיבלה זאת בשיוויון נפש ובשלווה גמורה. נכונה היתה למסור נפשה על קידוש השם.

כשהובלה לגרדום, היה שם הנסיך. הוא ניסה פנייה אחרונה: "שווי נא בנפשך כמה מאושרת תהיי אם תקבלי על עצמך את דת האיסלם".

"אני מאושרת כבר עתה!" ענתה.

"את זכאית לבקשה אחרונה", אמר התליין. וסוליקה ביקשה... סיכות. סיכות אלו נעצה בבשרה. הצמידה בהן את שימלתה לרגליה, כדי שלא יתגלו במותה!

כך עלתה לגרדום, ומסרה נפשה על קדושת השם,

הלכות: לראש השנה.

אכילה ושתיה קודם התפלה

מותר בכל השנה לשתות תה או קפה עם סוכר קודם התפלה, והוא הדין בשבת ויום טוב, כיון שלא חלה חובת הקידוש אלא לאחר התפלה. ואמנם לאכול, אסור, כבכל יום שאסור לאכול לפני התפלה. והוא הדין לאשה שרגילה להתפלל תפלת שחרית, שמותר לה לשתות קודם התפלה. אולם אשה שאינה רגילה להתפלל שחרית, אסור לה אפילו לשתות כלום עד שתעשה קידוש.

הכוונה בתפלה

העיקר שיתפלל בכוונת הלב, כי תפלה בלי כוונה כגוף בלי נשמה. ויתפלל בשמחה ובטוב לבב, ביראה ובנעימה קדושה, כי בטוחים אנו בעזר ה' ובישועתו שיכתבנו ויחתמנו לחיים טובים ולשלום לאלתר. ומצוה לשמוח בראש השנה, כמו שציוה עזרא הסופר לעם ישראל (נחמיה פרק ח פסוק י, יב): וְאַל תֵּעָצְבוּ כִּי חֶדְוַת ה' הִיא מָעֻזְּכֶם: וַיַּלְכוּ כָל הָעָם לֶאֱכֹל וְלִשְׁתּוֹת וּלְשַׁלַּח מָנוֹת וְלַעֲשׂוֹת שִׂמְחָה גְּדוֹלָה, כִּי הֵבִינוּ בַּדְּבָרִים אֲשֶׁר הוֹדִיעוּ לָהֶם. ומכל מקום אם לפתע מרגיש התעוררות ומוריד דמעות, אין בזה חשש איסור. ואדרבה המתעורר פתאום לבכי בראש השנה בשעות הבוקר כשהקב"ה דן את העולם, חשוב מאוד שיהרהר בתשובה באותם רגעים, כי אז באותה שעה דנים אותו בשמים על משך השנה הבאה, ובלבד שלא יעורר הוא את עצמו לבכי. (פז, קח. ת"ה מב)

וידוי - אין להתוודות בפיו, כיון שראש השנה הוא יום חג ושמחה, כמו שנאמר: תקעו בחודש שופר, בכסה ליום **חגנו**. ואמנם רשאי להתוודות בלבו, ולחשוב על עזיבת החטא ולשוב בתשובה, שעיקר היום הקדוש הזה לשוב בתשובה.

מכירת המצוות

יש להזהר בשעת מכירת המצוות של פתיחת ההיכל והעליות, שלא ישיח שיחה בטלה ח"ו, ומה טוב שיעיין באותה שעה בדברי תורה קלים כמו בחוברות האלו או יקרא תהלים. ומן הראוי שלא יאריכו במכירות מדאי, כדי שלא להכביד על הציבור, ולגרום להם לחטוא ולדבר חס ושלום. (קי)

נכון מאוד שכל אדם ירא שמים, ישתדל לעלות לספר התורה באחד מהימים הנוראים. ואף במקומות שנוהגים למכור את העליות, יקנה עלייה בדמים יקרים, ובפרט בבתי כנסת שמעבירים את כספי התרומות להגדלת התורה בקרב הציבור ובני הנוער, שעליהם נאמר: "עץ חיים היא למחזיקים בה ותומכיה מאושר". (קיא).

פתיחת ההיכל

הנכון שלא לומר י"ג מדות בפתיחת ההיכל שבראש השנה ובכל יום טוב, שיש אומרים שיש איסור בדבר. (שער הכוונות, רבי שמואל ויטאל, זבחי צדק, רבי אליהו מני, מעשה ניסים ועוד. קט)

קריאת התורה

חמשה עולים לספר תורה, מלבד המפטיר. ואם חל בשבת עולים שבעה. ואע"פ שמותר מן הדין להוסיף עוד עולים לספר תורה, מכל מקום לא ירבו עולים יותר מדאי, פן יקוצו הצבור ויבואו לדבר בבית הכנסת חס ושלום. והמנהג לעלות את שליח הציבור והתוקע לעלייה לספר תורה. (קי).

ברית מילה

כשיש ברית מילה בראש השנה, מלין אחר קריאת התורה קודם התקיעות. (ת"ה עח)

ההמשך יובא בעוד כשבועיים אי"ה.